

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudce Vadima Hlavatého a soudkyně Pavly Klusáčkové ve věci

žalobce: **Městys Lhenice**
se sídlem Školní 124, Lhenice
zastoupený advokátkou Mgr. Sandrou Podskalskou
se sídlem Údolní 567/33, Brno

proti

žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**
se sídlem Vršovická 1442/65, Praha 10

za účasti: **AD FUTURE MINERALS s.r.o., IČO 17843529**
se sídlem Cihlářská 782/10a, Praha 9
zastoupená advokátem JUDr. Danielem Hlaváčem
se sídlem Jandova 208/8, Praha 9

o žalobě proti rozhodnutí ministra životního prostředí ze dne 24. 6. 2024, č. j. MZP/2024/290/307,

takto:

I. Rozhodnutí ministra životního prostředí ze dne 24. 6. 2024, č. j. MZP/2024/290/307, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku na náhradě nákladů řízení 11 228 Kč, a to do rukou jeho zástupkyně Mgr. Sandry Podskalské, advokátky.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Obsah žaloby

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým byl zamítnut jeho rozklad a bylo potvrzeno rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 1. 2024, č. j. MZP/2024/212/43. Prvostupňovým rozhodnutím bylo na základě žádosti zúčastněné osoby stanoveno průzkumné území Lhenice pro průzkum ložiska vyhrazeného nerostu (nerosty, z nichž je možno průmyslově vyrábět kovy) dle zákona č. 62/1988 Sb., o geologických pracích, ve znění pozdějších předpisů.
2. Žalobce v žalobě uvedl, že se průzkumné území nachází na jeho území a ze severu, východu a jihu takřka bezprostředně navazuje na zastavěnou obytnou část. Měl za to, že žalovaný ani ministr životního prostředí nedostáli své povinnosti řádně zjistit všechny veřejné zájmy přítomné v území dotčeném stanovením průzkumného území, vážit tyto veřejné zájmy se zájmem na vyhledávání a průzkumu ložiska nerostů (srov. § 4a odst. 6 zákona č. 62/1988 Sb.) a své závěry odůvodnit. Žalobce přitom ve správním řízení poukazoval na celou řadu níže uvedených veřejných zájmů.
3. Pokud jde o ochranu zvláště chráněných druhů, dle žalovaného není ve fázi stanovení průzkumného území znám přesný výskyt zvláště chráněných druhů, ani zda a kde přesně budou průzkumné práce spojené se zásahem do pozemku prováděny. Potenciální kolize průzkumných prací se zvláště chráněnými druhy má být až předmětem vyjádření krajského úřadu k projektu geologických prací dle § 6 odst. 3 zákona č. 62/1988 Sb. Dle žalobce je však výskyt zvláště chráněných druhů snadno zjistitelný z nálezové databáze Agentury ochrany přírody a krajiny České republiky (dále jen „AOPK“). Na výskyt zvláště chráněných druhů a na nutnost provést biologický průzkum dle § 67 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny (dále jen „ZOPK“), upozorňoval i Krajský úřad Jihočeského kraje ve vyjádření ze dne 18. 10. 2023, č. j. KUJCK 124525/2023 (dále jen „vyjádření KUJCK“). Žalovaný opět podotkl, že to náleží až do fáze projektování geologických prací.
4. Ve vztahu k prvkům systému ekologické stability a významným krajinným prvkům žalovaný pouze konstatoval, že je průzkumné vrty a kopané povrchové rýhy neovlivní. K podrobnějšímu řešení této otázky žalovaný opět odkázal na projektování geologických prací.
5. Co se týče hrozby ovlivnění vodních zdrojů, na nichž jsou obyvatelé žalobce a okolních obcí závislí, odkázal žalovaný na vyjádření autorizovaného hydrogeologa předložené zúčastněnou osobou, dle něhož může být průzkumnými pracemi dotčen jen vodní zdroj Vadkov nacházející se uvnitř průzkumného území. S ohledem na velikost průzkumného území žalovaný považoval za možné provést geologický průzkum, aniž by byly vodní zdroje dotčeny. Na hrozbu nepříznivého ovlivnění přitom upozorňoval jak žalobce, tak zástupce příslušného vodoprávního úřadu na ústním jednání konaném dne 12. 10. 2023.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

6. Žalobce dále poukázal na možné dotčení zemědělské půdy (ovocné sady) a na možné poškození melioračních zařízení. S ohledem na bezprostřední blízkost obytné části bylo nutné se rovněž zabývat prašností, hlukem a zátěží okolních komunikací zvýšenými v důsledku provádění průzkumných prací.
7. Žalobce měl za to, že žalovaný přenesl svou povinnost zjišťovat a vážit veřejné zájmy přítomné v dotčeném území na krajský úřad do fáze projektování geologických prací. Žalovaný argumentoval tím, že je průzkumné území příliš rozsáhlé a není jisté, zda a kde budou probíhat průzkumné vrtné práce zasahující do pozemku, což však dle žalobce nemůže odůvodnit postup žalovaného. Zákon totiž nestanoví rozdílné podmínky pro stanovení průzkumného území bez prací spojených se zásahem do pozemku a s těmito pracemi.
8. Dle žalobce se při stanovení průzkumného území řeší, zda vůbec může průzkum na daném území probíhat. Proto musí žalovaný např. zjišťovat, jaké zvláště chráněné druhy se v území vyskytují a zda lze průzkum z tohoto hlediska vůbec realizovat. Ve fázi projektování geologických prací a vyjadřování krajského úřadu k němu se spíše řeší, jak a kde přesně budou geologické práce probíhat. Nadto vyjádření krajského úřadu k projektu geologických prací nemá povahu rozhodnutí ani závazného stanoviska, nepředchází mu řízení a dochází k němu jen při naplnění zákonných podmínek. Ochrana veřejných zájmů je navíc v této fázi v podstatě ponechána na subjektu sestavujícím projekt geologických prací.
9. Žalobce dále odkázal na nedodržení zásady předběžné opatrnosti dle § 13 zákona č. 17/1992 Sb., o životním prostředí, a zásadu prevence dle § 17 téhož zákona.
10. Žalovaný dle žalobce rovněž nepoměřoval veřejné zájmy se zájmem na následném využití výhradního ložiska (rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 9. 2009, č. j. 7 As 59/2009-142, a ze dne 8. 11. 2018, č. j. 4 As 155/2018-63). Těžba ložiska vyvolává na další přítomné veřejné zájmy ještě zásadnější vliv než provádění průzkumných prací.
11. Žalobce měl konečně za to, že žalovaný vycházel z nedostatečných podkladů, a to ze stanoviska Městského úřadu Prachatic ze dne 4. 10. 2023, č. j. ŽP: 60775/2023 (dále jen „stanovisko MÚP“), a ze stanoviska AOPK, Správy CHKO Blanský les, ze dne 25. 10. 2023, č. j. 5326/JC/23 (dále jen „stanovisko AOPK“). Stanovisko MÚP vůbec nehodnotí zásahy, které v jednotlivých oblastech provádění průzkumu způsobí, a stanovisko AOPK jen bez bližšího zdůvodnění uvádí, že nebudou dotčeny chráněné fenomény na území CHKO Blanský les.

Vyjádření žalovaného

12. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout. Měl za to, že posuzoval relevantní veřejné zájmy zmíněné účastníky správního řízení a dotčenými orgány státní správy. Vycházel přitom z toho, že veřejný zájem na vyhledání a průzkumu tzv. kritických surovin je velmi vysoký.
13. Ze žádosti zúčastněné osoby vyplynulo, že v první fázi budou prováděny práce netechnického charakteru, tj. bez zásahu do pozemku. Tyto práce nemohou nijak ovlivnit prvky ochrany přírody a krajiny, zemědělský půdní fond, lesní pozemky, zdroje pitné vody ani žádné jiné prvky požívající ochranu ve veřejném zájmu. Pokud by výsledky neinvazivních prací prokázaly nadějně nahromadění některé z kritických surovin, veřejný zájem na jejich dalším průzkumu by ještě zesílil. Žalovaný proto mohl jako převažující veřejný zájem vyhodnotit pouze takový, který by zcela znemožňoval případnou následnou

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

těžbu. Takovým veřejným zájmem by mohly být první zóny CHKO nebo národních parků, území se zdrojem vody se značným významem (CHOPAV) apod. Nic z právě uvedeného se na ploše průzkumného území Lhenice nevyskytuje.

14. Co se týče výskytu zvláště chráněných druhů, dle žalovaného není v případě takto rozsáhlého průzkumného území *apriori* překážkou pro realizaci průzkumných prací. Průzkumné práce lze provést tak, aby zvláště chráněné druhy nebyly zasaženy, anebo v případě, že by to bylo nezbytné, byly provedeny v souladu s požadavky orgánu ochrany přírody. Před zpracováním projektu geologických prací pak musí organizace provádějící průzkum zjišťovat i výskyt zvláště chráněných druhů a navrhnout průzkumné práce tak, aby nebyly ohroženy, případně požádat orgán ochrany přírody o udělení výjimky. Tato finančně i časově náročná práce nemůže předcházet rozhodování o stanovení průzkumného území.
15. Pokud jde o to, že zúčastněná osoba sleduje své vlastní soukromé zájmy, žalovaný poznamenal, že průzkum lze při dodržování právních předpisů zrealizovat a nelze předjímat, že bude zúčastněná osoba porušovat právní předpisy. Krajský úřad sice nebude ve fázi projektování geologických prací posuzovat veřejné zájmy, leč může zúčastněné osobě uložit zpracování biologického průzkumu. Žalovaný připustil, že teoreticky může dojít k situaci, kdy krajský úřad nevydá vyjádření, to však zúčastněnou osobu nezbujuje povinnosti zjišťovat při projektování geologických prací, zda se nedotýkají zájmů chráněných zvláštními předpisy.
16. Stran rozsáhlosti průzkumného území žalovaný podotkl, že musí hodnotit všechny faktory, tedy i velikost území, když při zohlednění ostatních veřejných i soukromých zájmů zakládá velikost průzkumného území větší prostor pro zohlednění např. zvláště chráněných druhů.
17. Ohledně podkladů žalovaný uvedl, že kvalitu vyjádření dotčených orgánů státní správy nemůže nijak ovlivnit, přičemž se vypořádal se stanoviskem KÚJČK.

Další vyjádření

18. Zúčastněná osoba předně upozornila, že napadené rozhodnutí bylo předchozí zástupkyni žalobce JUDr. Ivaně Schönové, LL.M., nejprve doručováno prostřednictvím pošty, přičemž ta si zásilku nepřevzala. Následně bylo doručováno do datové schránky, žaloba by tak mohla být opožděná.
19. Zúčastněná osoba měla za to, že žalobci nesvědčí aktivní procesní legitimace dle § 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), nýbrž dle odst. 2 téhož paragrafu, ta se však omezuje toliko na porušení procesních práv. Žalobce pak nemá aktivní věcnou legitimaci k většině uplatněných žalobních bodů, neboť není nositelem hmotného práva, se kterým by mohla být spojena.
20. Zúčastněná osoba se domnívala, že žalovaný vážil veřejné zájmy dostatečně, k čemuž odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 9. 2022, č. j. 4 As 38/2022-34. Zúčastněná osoba usiluje pouze o stanovení průzkumného území, nikoli o těžbu. Ostatně dle § 4a odst. 6 zákona č. 62/1988 Sb. hovoří o *dalším průzkumu*, zákonodárcem je tak vyžadován jakýsi předchozí průzkum, který však v průzkumném území Lhenice dosud neproběhl.
21. K obavám žalobce stran možného ohrožení vodních zdrojů zúčastněná osoba uvedla, že průzkumné území bylo zvoleno tak, aby do něj zasahovalo minimum vodních zdrojů a

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

jejich chráněných území. Do průzkumného území zasahuje pouze vodní zdroj Vadkov s příslušným ochranným pásmem, které mají stanovené podmínky ochrany a jsou zde vyloučeny technické práce se zásahem do pozemku. Žalovaný přitom stanovil podmínku předložit před schválením geologických prací krajskému úřadu nové posouzení autorizovaného hydrogeologa.

22. Ve vztahu k námitce neodůvodněného rozsahu průzkumného území (12,7 km²) zúčastněná osoba uvedla, že průzkumné území má větší rozsah, aby se zvýšila šance objevit hledané minerály.
23. V replice k vyjádření žalovaného žalobce uvedl, že žádost zúčastněné osoby nepočítá jen s netechnickými průzkumnými pracemi, ve zbytku rozvíjel argumentaci obsaženou v žalobě.
24. V replice k vyjádření zúčastněné osoby žalobce odmítl, že by žaloba byla opožděná, doručení napadeného rozhodnutí předchozí zástupkyni žalobce prostřednictvím pošty nemohlo být účinné, jelikož správně mělo být doručováno do datové schránky, a předchozí zástupkyně žalobce si zásilku nepřevzala.
25. Co se týče aktivní procesní legitimace, žalobce byl zkrácen na svém právu na samosprávu a na příznivé životní prostředí svých obyvatel, k jejichž ochraně je povolán dle obecního zřízení. Ohledně aktivní věcné legitimace žalobce odkázal na obecní zřízení s tím, že dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 6. 2013, č. j. 6 Aps 1/2013-51, body 26 a 27, je obec ze své povahy povolána k zastupování a ochraně práv a zájmů svých občanů (obdobně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2020, č. j. 2 As 187/2017-327, bod 62).
26. Pokud jde o zúčastněnou osobou odkazovaný rozsudek sp. zn. 4 As 38/2022, žalobce měl za to, že žalovaný jeho požadavkům nedostál. Co se týče výkladu § 4a odst. 6 zákona č. 62/1988 Sb., zúčastněná osoba se omezila na jazykový výklad, dle žalobce lze ovšem dovodit, že zákonodárce neměl za cíl umožnit všechny „první“ průzkumy, a až „další“ průzkumy svazovat zákonnými podmínkami. Ve zbytku žalobce rozvíjel argumentaci obsaženou v žalobě.

Posouzení žaloby soudem

27. Úvodem soud s ohledem na námitku možné opožděnosti žaloby vznesenou zúčastněnou osobou konstatuje, že žaloba je včasná. Soud ze správního spisu ověřil, že předchozí zástupkyni žalobce bylo napadené rozhodnutí doručováno poštou, ačkoli měla jako advokátka zřízenou datovou schránku, do níž jí mělo být správně doručováno (§ 19 správního řádu). Předchozí zástupkyně žalobce si poštovní zásilku nepřevzala, nemohla se s ní tudíž seznámit – materiální funkce doručení tak nebyla naplněna (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 12. 2010, č. j. 1 As 90/2010-95). S ohledem na vadnost doručování nelze uvažovat ani o doručení fikcí. K řádnému doručení došlo až prostřednictvím doručení do datové schránky dne 12. 7. 2024, žaloba byla podána dne 2. 9. 2024, tedy v zákonné lhůtě.
28. Soud rozhodl dle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. bez jednání, jelikož napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

29. Po posouzení věci dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná.
30. Podle § 4a odst. 6 zákona č. 62/1988 Sb. *ministerstvo žádost o stanovení průzkumného území dále zamítne zejména v případě, že průzkum je v rozporu se státní surovinovou politikou, státní politikou životního prostředí, zájmy obrany státu, zahraničními závazky státu nebo pokud další veřejný zájem převyší zájem na dalším průzkumu a následném využití výhradního ložiska.*
31. Soud se nejprve zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí. O nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů lze hovořit v situaci, kdy se správní orgán v rozhodnutí řádně nevypořádá se všemi námitkami účastníků řízení, případně své rozhodnutí neodůvodní vůbec nebo nedostatečně vzhledem k požadavkům zákona (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2006, sp. zn. 2 As 37/2006). Jak judikoval již Vrchní soud v Praze [viz rozsudek ze dne 26. 2. 1993, sp. zn. 6 A 48/92 (SJS 27/0; SP 27/1994); shodně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 6. 2010, č. j. 9 As 66/2009-46], z odůvodnění rozhodnutí musí být seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné, nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl a jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů. Nutno též zdůraznit, že dle ustálené judikatury tvoří rozhodnutí správních orgánů obou stupňů z hlediska soudního přezkumu jeden celek (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 10. 2004, č. j. 5 Afs 16/2003-56, a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 10. 2014, č. j. 6 As 161/2013-25).
32. Soud má za to, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné. Je přitom nutné odmítnout tezi zúčastněné osoby, že žalobce nemá aktivní věcnou legitimaci k většině jím předestřených žalobních bodů. Dle § 2 odst. 2 obecního zřízení *obec pečuje o všestranný rozvoj svého území a o potřeby svých občanů; při plnění svých úkolů chrání též veřejný zájem.* Kromě žalobcem zmíněných rozsudků sp. zn. 6 Aps 1/2013-51 a sp. zn. 2 As 187/2017 lze poukázat na recentní rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 2. 2025, č. j. 9 As 176/2023-65, body 27–32. Citovaný rozsudek se zabýval žalobou obce proti rozhodnutí, jímž byl stanoven dobývací prostor k dobývání výhradního ložiska šterkopísku. Citovaný rozsudek aproboval předchozí závěr krajského soudu, že obci svědčí aktivní žalobní legitimace ve vztahu k ochraně životního prostředí. Dále citovaný rozsudek konstatoval, že „[s]tanovením dobývacího prostoru a na něj navázaným povolením hornické činnosti [...] může nade vší pochybnost dojít ke změně poměrů v území, které mají potenciál negativně ovlivnit jak kvalitu povrchových a podzemních vod, tak rozliv vodního toku v případě povodně. Tyto skutečnosti jsou s to zasáhnout do práva na ochranu zdraví, na příznivé životní prostředí, ale i do práva vlastnického občanů města Terezín, a proto stěžovatel mohl vznést tyto námitky mimo jiné jakožto obec pečující o potřeby svých občanů a hájící veřejný zájem.“.
33. Ostatně i rozsudky sp. zn. 4 As 38/2022 a sp. zn. 4 As 155/2018 týkající se stanovení průzkumného území se zabývaly žalobami obcí. Soud proto uzavírá, že žalobce svými žalobními námitkami hájí svá práva, resp. práva svých občanů, a veřejný zájem.
34. Soud konstatuje, že žalovaný ani ministr životního prostředí nepostupovali v souladu s rozsudkem sp. zn. 4 As 38/2022. Citovaný rozsudek v bodech 12 a násl. shrnul judikaturu k § 4a odst. 6 zákona č. 62/1988 Sb. a dovodil, že „bylo zcela namístě, aby se žalovaný zabýval otázkou, zda neexistuje veřejný zájem převažující nad veřejným zájmem nejen na dalším průzkumu ale též na následném využití výhradního ložiska tak, jak vyžaduje § 4a

odst. 6 zákona o geologických pracích. Nic na tom nemění argumentace žalovaného, že ve fázi průzkumných prací neměly správní orgány dostatečné informace o geologické situaci na předmětném území, bez kterých nebylo možno posoudit následné využití území, a tedy ani zvažovat případný veřejný zájem na následném využití výhradního ložiska ve smyslu § 4a odst. 6 zákona o geologických pracích. Naopak správní orgány měly v souladu s § 4a odst. 6 zákona o geologických pracích přistoupit k posuzování existence případného veřejného zájmu, který by převažoval nad veřejným zájmem na dalším průzkumu a následném využití výhradního ložiska, nejen proto, že to výslovně stanoví zákon, ale též za účelem zamezení vzniku zbytečných výdajů žadateli o stanovení průzkumného území, jak přílehlavě poznamenal zdejší soud ve výše citovaném rozsudku č. j. 4 As 155/2018-63.“ (zvýrazněno soudem).

35. Citovaný rozsudek pak shledal tamější rozhodnutí nepřezkoumatelným, žalovaný se nemohl omezit na to, že „nemůže v plné míře posoudit následné práce v PU bez znalosti detailního projektu geologických prací a hlavně samotných výsledků průzkumných prací“. Stejně tak nemohl žalovaný vypořádat upozornění tamějšího krajského úřadu na nutnost provést biologický průzkum jen tím, že „by bylo neadekvátní požadovat po žadateli zadání aktualizace biologického průzkumu ještě před stanovením PU a před vyhotovením projektu geologických prací spojených se zásahem do pozemku. Možné střety zájmů z hlediska ochrany přírody a krajiny přísluší řešit před schvalováním projektu geologických prací.“. Citovaný rozsudek uvedl, že potencionální střety zájmů z hlediska ochrany přírody a krajiny měl žalovaný alespoň na obecné úrovni řešit již v napadeném rozhodnutí, nikoli výlučně v souvislosti se schvalováním projektu geologických prací.
36. Citovaný rozsudek sice nedospěl k závěru, že má být problematika existujících veřejných zájmů ve fázi stanovení průzkumného území vypořádána zcela vyčerpávajícím způsobem, to však žalovaného nezbavovalo povinnosti tyto zájmy alespoň obecně vymezit, a to ve vztahu ke specifickým žádosti o stanovení průzkumného území. Otázce poměrování veřejných zájmů ve smyslu § 4a odst. 6 zákona o geologických pracích se měl žalovaný věnovat i za situace, že nedisponoval komplexními informacemi stran geologických podmínek předmětné lokality.
37. Soud má za to, že výše uvedené závěry jsou přenositelné na projednávanou věc. Co se týče ochrany zvláště chráněných druhů, napadené i prvostupňové rozhodnutí se omezilo na v zásadě shodnou argumentaci jako v případě rozsudku sp. zn. 4 As 38/2022. Tedy že při stanovení průzkumného území není adekvátní nechat zpracovat biologický průzkum (přitom i v projednávaném případě na to byl žalovaný upozorněn krajským úřadem). Obě rozhodnutí podotkla, že není znám přesný výskyt zvláště chráněných druhů a současně není jisté na jaké ploše a zda vůbec budou během průzkumu území technické práce prováděny. Ani jedno z rozhodnutí se nezabývalo problematikou následného využití výhradního ložiska.
38. Lze dodat, že pouhý poukaz na to, že zvláště chráněné druhy jsou chráněné zákonem, proč je zúčastněná osoba při své činnosti nesmí ohrožovat, popř. si musí vyžádat výjimku od příslušného správního orgánu, nemůže obstát. *Ad absurdum* by to vedlo k tomu, že by žalovaný při povolování průzkumného území nemusel zvažovat tento veřejný zájem nikdy, protože by se zbavil této odpovědnosti odkazem na možnost udělení výjimky.
39. Soud tak uzavírá, že stran veřejného zájmu na ochraně zvláště chráněných druhů je napadené rozhodnutí ve vztahu ke stanovení průzkumného území (povolání průzkumu)

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

odůvodněno nedostatečně a ohledně následného využití výhradního ložiska není odůvodněno vůbec.

40. Co se týče prvků systému ekologické stability a významných krajinných prvků, prvostupňové rozhodnutí (str. 8) se k nim vyjadřuje z hlediska stanovení průzkumného území, přičemž dle soudu tak učinilo dostatečně (žalobce toto vypořádání ničím konkrétním nerozporoval). Opět však chybí jakékoli vyjádření k následnému využití výhradního ložiska, napadené rozhodnutí v tomto ohledu prvostupňové rozhodnutí nijak nedoplnilo.
41. Pokud jde o ovlivnění vodních zdrojů, prvostupňové rozhodnutí (str. 8) považovalo obavy žalobce za podložené, poněvadž žalobce není napojen na dálkový vodovod a vrtané studny jsou jediným zdrojem pitné vody a navrhované zatamponování (zabetonování) průzkumných vrtů často nezabrání případnému propojení hlubších puklinových zvodní. Proto byla stanovena podmínka předložit krajskému úřadu spolu s návrhem umístění jednotlivých vrtů nové posouzení autorizovaného hydrogeologa, jenž potvrdí, že všechny uvažované vrty jsou bezpečně umístěny tak, aby neovlivnily žádné vodní zdroje. Toto odůvodnění považuje soud za dostačující a stanovenou podmínku za správnou.
42. Leč i v tomto případě se úvahy obsažené v prvostupňovém a napadeném rozhodnutí omezují toliko na stanovení průzkumného území, k následnému využití výhradního ložiska se nevyjádřila. Sám žalovaný přitom připustil důvodnost obav žalobce z průzkumných vrtů, lze se tak logicky domnívat, že případná těžba bude představovat výrazně vyšší riziko ovlivnění vodních zdrojů.
43. Co se týče možného dotčení zemědělské půdy (ovocné sady) a možného poškození melioračních zařízení, napadené rozhodnutí se k nim vyjádřilo na str. 7–8. Opět absentuje vypořádání následného využití výhradního ložiska, když je pouze uvedeno, že případná těžba by se s jistotou uskutečňovala pouze na části průzkumného území. Žalovaný též podotkl, že k případnému provádění geologických prací spojených se zásahem do pozemku je nutné uzavřít dohodu s vlastníkem pozemku, k čemuž ovšem soud dodává, že dle § 14 odst. 2 zákona č. 62/1988 Sb. může být vlastníku pozemku uloženo strpět provádění geologických prací. Jinými slovy může být vlastníku pozemku vnuceno, argumentace žalovaného je tudíž zavádějící.
44. Ohledně žalobcem namítané prašnosti, hluku a zátěže komunikací soud konstatuje, že žalobce tyto námitky v žalobě i v rozkladu sice uplatnil ve zcela obecné rovině, ovšem napadené rozhodnutí se k nim nevyjádřilo vůbec. Alespoň obecné a stručné vypořádání je přitom dle soudu nezbytné. I v tomto ohledu je tedy napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné.
45. Konečně co se týče námítky, že si žalovaný neobstaral dostatek podkladů, s ohledem na konstatovanou nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí je předčasné, aby se jí soud zabýval.

Závěr

46. Jelikož soud dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, zrušil jej dle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Soud nezrušil prvostupňové rozhodnutí, jak navrhoval žalobce, neboť ke zrušení prvostupňového rozhodnutí přikročí soud v zásadě tehdy, pokud by s ohledem na vyřčený právní názor soudu nezbývalo danému správnímu orgánu nic jiného než zrušit prvostupňové rozhodnutí (prekluze u přestupku,

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

daní apod.). Projednávaná věc však neodpovídá této situaci. Ostatně Nejvyšší správní soud v rozsudku sp. zn. 4 As 38/2022 rovněž zrušil pouze rozhodnutí ministra životního prostředí, ač tamější žalobce navrhoval i zrušení prvostupňového rozhodnutí. Dále soud vrátil věc dle § 78 odst. 4 s. ř. s. žalovanému k dalšímu řízení, ve kterém bude žalovaný vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). V dalším řízení bude žalovaný, resp. ministr životního prostředí povinen přezkoumatelně odůvodnit své rozhodnutí.

47. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Jelikož byl žalobce ve věci zcela úspěšný, uložil soud žalovanému zaplatit mu náhradu nákladů řízení. Náklady žalobce představují zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč a náklady zastoupení advokátem, kterému náleží odměna stanovená dle § 6 odst. 1, § 7 a § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění do 31. 12. 2024 (viz přechodné ustanovení čl. II vyhlášky č. 258/2024 Sb.), ve výši 3 100 Kč a paušální náhrada hotových výdajů stanovená dle § 13 odst. 4 téže vyhlášky, ve znění do 31. 12. 2024, ve výši 300 Kč za každý ze dvou úkonů právní služby (převzetí a příprava zastoupení, písemné podání nebo návrh ve věci samé – žaloba), a náhrada za daň z přidané hodnoty v sazbě 21 % ve výši 1 428 Kč. Soud nepřiznal náhradu nákladů za podané repliky k vyjádřením žalovaného a zúčastněné osoby, neboť nepřinášely žádné nové, pro věc rozhodné skutečnosti, tudíž se nejednalo o účelně vynaložené náklady. Celkem náklady řízení činí 11 228 Kč.
48. Soud konečně rozhodl tak, že zúčastněné osobě nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení, neboť jí neuložil plnění žádných povinností, ani neshledal důvody zvláštního zřetele hodné (§ 60 odst. 5 s. ř. s. *a contrario*).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 27. června 2025

Milan Tauber v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.